

ene eller den anden Stormagts Undersaatter, men giver den til en lille neutral Stats Undersaatter.

I saa Henseende har i første Række Belgien i Kraft af sin Intelligens og sit Verdenssprog — enhver Belgier er i Modsætning til os født med et Verdenssprog — og vel ogsaa i Kraft af sin Kapitalrigdom formaaet at erhverve sig meget betydelige Fordele omkring i den hele Verden. Det er lykkedes Belgien, siger jeg, i fortrinlig Grad at udnytte den lille neutrale Stats Stilling, det Gode, som en lille neutral Stat har deri, at disse Stater i Østen paa ingen Maade behøver at frygte for, at den Omstændighed, at de giver denne eller hin Koncession til det lille Lands Undersaatter, skulde drage nogen som helst politisk Følge efter sig. Hvis det derfor skulde lykkes dansk Foretagelse at faa fast Fod indenfor Tyrkiet, vilde det betyde, at Tyrkiets Opmærksomhed er blevet henledt paa dette lille Land i det fjerne Norden, og hvis et saadant eventuelt Foretagende kunde føres igennem med nogen Sukces, vilde det være naturligt, at den tyrkiske Regering ved fremtidige Foretagelser af forskellig Art, det være sig Ingeniørarbejder, Anlæg af Veje i Lilleasien, Anlæg af Jernbaner, og hvad der i øvrigt kan tænkes, retter Opmærksomheden paa Danmark. Det maa her erindres, at vel er vi ikke et særlig kapitalstærkt Land, men til disse Foretagender, som i Almindelighed giver stort Udbytte, vil man ogsaa i det lille Land særdeles godt kunne paaregne Støtte fra de store kapitalrige Lande. Det, som vi kan yde og bør kunne yde, og som jeg ogsaa tror at turde forsikre om, at vi kan yde herhjemme, er den store og væsentlige Indsats, som personlig Dygtighed repræsenterer. Dertil kommer, at for saa vidt overhovedet Skandinaviens Ry er naaet til fjerne Egne, er dette altid et godt Ry, et Ry for Paalidelighed. Vi ved alle, hvorledes foretagssomme Mænd — og lad mig nævne, at nogle af disse ogsaa staar i Spidsen for de Forsøg, jeg nys har talt om — har skabt Danmark en økonomisk Interessesfære i Siam. Der aabner sig nu gode Chancer for, at noget lignende skulde kunne skabes i det fjerne Mesopotamien. Dette Land ligger nu forholdsvis øde hen, men som ærede Medlemmer alle vil vide, har dette Land mellem de to berømte Floder, Eufrat og Tigris, to Gange i Verdenshistorien været meget rigt befolket og rummet Stater af høj Kultur, dels under det gamle Babylonien, dels i Mid-

delalderen under de ældre Abbassider. Det er nu ved Undersøgelser, foretagne af den berømte engelske Ingeniør Willcock, den samme, som har foretaget de berømte Sluse- og Kanaliseringsarbejder i Ægypten, fuldstændig konstateret, at Mesopotamien lader sig paa samme Maade som i Oldtiden gøre til et af Verdens frugtbareste Lande. Det er et regnløst Land, men netop de store Floder gør, at det kan blive et i høj Grad frugtbart Land, naar man følger Oldtidens Anvisninger, naar man ved et vidtforgrebet Kanalsystem sørger for at lede Floderne Vande rundt omkring til de forskellige Marker. Allerede saa tidligt som i 1903 foretog Willcock betydelige Undersøgelser og havde allerede betydningsfulde Planer færdige, men den daværende Sultan Abdul Hamid blev bange for at overlade engelsk Kapital og engelsk Foretagelse disse Arbejder. Det var saa sin egen Sag at faa England, om jeg saa maa sige, anbragt i Ryggen, og Eksemplet fra Ægypten skræmmede den tyrkiske Regering. Men ikke saa snart kom det ungtyrkiske Regimente til, før Willcock atter fik Lejlighed til at optage sine Planer, og naar de for anden Gang strandede, turde det atter hidrøre fra, at der hos de nye Magthavere dukkede den samme Frygt op for i alt for høj Grad at give sig ind under engelsk Indflydelse. Nu har man netop fra dansk Side paa en Ekspedition, som blev ledet af den af mig nævnte Dr. Østrup, foretaget geologiske Undersøgelser — Undersøgelser af Jordsmonnet — dernede, og det har vist sig, at Jorden endnu den Dag i Dag er i Besiddelse af den enestaaende Frugtbarhed, hvorfor den i sin Tid var berømt, og at det f. Eks. vel skulde kunne lade sig gøre der at skabe et Bomuldsland, som paa heldig Maade vil kunne optage Konkurrencen paa den ene Side med de nordamerikanske Fristater og paa den anden Side med Ægypten og Indien. Det er saaledes, at de danske Ry som en fortræffelig Landbrugsnation ogsaa er naaet ned til Konstantinopel, og der er ingen Tvivl om, at hvis det rette Øjeblik gribes i Flugten — og det er endog maaske nær forestaaende —, vil vi Danske kunne blive Foregangsmand i det store Opdykningsarbejde, som her vil komme til at foregaa.

Det er altsaa det heldigst mulige Øjeblik, det højtærede Udenrigsministerium har valgt til at komme med dette Lovforslag, og allerede af den Grund vil jeg ligesom de øvrige Talere anbefale Sagen til hurtig og velvillig Fremme. Jeg kunde